

J. N. Hansen: Jeg har, som den ærede Formand har oplyst, ønsket det første Punkt i § 1 sat under særlig Afstemning; men, førend jeg gaaer over til at motivere dette Forlangende, skal jeg tillade mig at gjøre en almindelig Bemærkning, som jeg anseer nødvendig ved denne Leilighed. Det blev anført under denne Sags første Behandling, at de Sager, som dette Lovforslag angaaer, vare Sager, hvis Discussion her i Thinget er af en meget uhyggelig og ubehagelig Natur, og det er jeg fuldkommen enig i, at de ere; men netop dette gjør, at jeg finder mig foranlediget til at udtale, at, hvor uhyggeligt og ubehageligt det end kan være at udtale sig om et eller andet saadant Forhold som dem, her ligge for, saa kan dette dog ikke fritage en Rigsdagsmand, naar han anseer det som en Pligt for sig, ifølge sin Stilling, at gjøre det, at udtale sig om de Sager, der komme for, hvor uhyggeligt det end kan være for det ærede Thing. Jeg har ikke kunnet fritage mig for at udtale mig angaaende et Par af de foreliggende Spørgsmaal, saaledes som jeg anseer det for min Pligt; men jeg bemærker udtrykkeligt, at jeg har, saavidt det menneskeligt kan gjøres, aldeles affeet fra enhver Personlighed, og jeg skal fremdeles afholde mig i det, jeg maatte yttre, fra at fremhæve nogen Personlighed. Her er blot Spørgsmaal om Sagen selv; men, da disse Sager ere af en saadan Natur, at de gaae ind paa det Enkelte, saa vil det ærede Thing kunne indsee, at man ikke kan udtale sig om dem, uden at komme ind paa det Enkelte og Private. Saaledes ønsker jeg betragtet, hvad jeg maatte have at udtale. Den Udtalelse, vi nylig have hørt, angaaende et andet af de Punkter, der ligge til Forhandling, har oplyst os om, at den ærede Finantsminister og en æret Rigsdagsmand her i Salen ere af ulige Meninger om, hvorledes man bør betragte Offentlighed i disse Spørgsmaal. Jeg helder til den Mening, der er udtalt af den ærede Folkethingmand, at, naar en Sag skal behandles af Folkets lovgivende Forsamling, saa bør den betragtes som offentlig, ja, saa offentlig som muligt, saa at Offentligheden sættes istand til at bedømme de Grunde, der have foranlediget Thinget eller Rigsdagen

til at tage Beslutning. Dette Udcast er forelagt uden nogenformhelt Motivering, og de Rigsdagsmænd, der ville sætte sig ind i denne Sag, ere derfor henviste til de skrevne Bilag. Indholdet af disse Bilag eller rettere Hovedpunkterne i dem, forekommer det mig, ere aldeles fornødne for Offentligheden, naar den skal domme om, hvorvidt den maatte billige eller misbillige den Beslutning, hvortil den lovgivende Magt kommer, og jeg har derfor af disse skrevne Bilag uddraget Hovedpunkterne, som jeg anseer mig forpligtet til at udtale her, for at det kan komme til Almeenhedens Kundskab. Disse Hovedpunkter ere ikke alene oplysende Grunde for den Beslutning, der maatte blive tagen; men det er tillige meget vigtige historiske Actstykker, nemlig for dem, som maatte komme til at overveie eller domme om den foregaaende Tids Finantsystem, og som saadanne kunne de virkelig ogsaa fortjene at blive offentlig fremsatte. Jeg skal da oplyse, at det første Punkt i § 1 angaaer en Mand, der ved Loven af 29de Novbr. 1851, som, det viser allerede Datoen, er vedtaget af Rigsdagen, har faaet megen betydelig Nedsættelse i sin Gjæld. I den nævnte Lov er denne Mand's Gjæld til Statskassen nedsat fra 8,727 Rbd. til 2000 Rbd. Denne Nedsættelse af 6,727 Rbd. skete som sagt 1851. De 2000 Rbd. vedbleve at staae opførte som en Gjæld, der skulde afbetales efter Bestemmelserne i hiin Lov med 200 Rbd. aarlig, og der er ved denne Mand's Død afbetalt 250 Rbd. paa de 2000 Rbd. Resten 1750 Rbd. er opført som den Sum, der nu er Spørgsmaal om at eftergive. Det er oplyst i Bilagene, at Sterboet efter denne Mand er i en saadan Stilling, at Statskassen ved at gjøre sin Fordring gjældende, vilde af disse 1750 Rbd. kun kunne faae 400 Rbd.; idet man eftergiver 1750 Rbd. maa man altsaa vide, at man i Realiteten kun eftergiver 400 Rbd. Men blandt den øvrige Gjæld, som der er oplyst at Boet har, er der af offentlige Stiftelsers Midler, nemlig af Ballø og Bømmeltofte Klosters Midler, en Gjæld af tilsammen 4,536 Rbd., og vedkommende Curator for disse offentlige Stiftelser har tilbudt at ville eftergive denne Sum for disse Stiftelsers